Broj: S1 3 U 034316 20 U
Sarajevo 19.02.2021. godine

25.02.2021

US-03 13-1 446 19

Sud Bosne i Hercegovine u vijeću za upravne sporove sastavljenom od sudija Branimir Orašanin kao predsjednika vijeća, Jadranke Brenjo i Maida Bikić kao članova vijeća, uz sudjelovanje zapisničara Slađan Anđelić, u upravnom sporu tužitelja „BEGIĆ-PREVOZ" d.o.o. Cazin, zastupan po punomoćniku Kasić Mirzetu, advokatu iz Bihaća ul. Bosanska 11/I, protiv rješenja broj: JN2-03-07-1-2559-8/19 od 31.10.2019. godine, tuženog Ureda za razmatranje žalbi BiH, filijala Mostar, ulica Vukovarska 10b, u upravnoj javnih nabavki, na nejavnoj sjednici održanoj dana 19.02.2021. godine, donio je sljedeću:

P R E S U D U

Tužba se uvažava, osporeno rješenje poništava i predmet vraća tuženom na ponovno odlučivanje.

Obavezuje se tužebna da tužitelju nadoknadi troškove upravnog spora u iznosu od 380,80 KM u roku od 15 dana od dana dostavljanja presude, pod prijetnjom prinudnog izvršenja. Sa viškom potraživanja zahtjev se odbija kao neosnovan.

O b r a z l o ž e n j e

Osporenim rješenjem odbijena je kao neosnovana žalba tužitelja izjavljena na Odluku o izboru najpovoljnijeg ponuđača za LOT 1. broj: 610-921/2019 od 24.09.2019. godine, ugovornorg organa JU Osnovna škola „Stijena" Stijena, u postupku javne nabavke prevoz učenika za potrebe JU Osnovna škola „Stijena" Stijena".

Protiv konačnog rješenje tužitelj je pokrenuo upravni spor zbog pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja iz kojeg je izveden nepravilan zaključak i nepravilne primjene Zakona o javnim nabavkama BiH. U tužbi hronološki obrazlaže cijeli tok postupka i navodi da je njegova ponuda ocijenjena kao neprihvatljiva iako je dostavio izjavu iz koje se zaključuje da je usluga izvršena te da je isti na navedenom

spisku dao izjavu pod punom materijalnom i krivičnom odgovornošću da je vrijednost navedenih ugovora bila preko 5.00,00 KM. Ističe da je pokušao da dostavio zapisnik nadležne gradske inspekcije Cazina koja je na licu mjesta, uvidom u evidenciji autobuske stanice potvrdila da su usluge uredno izvršene, te da cjene istih prelaze godišnje preko 5.000,00 KM a što nije cjenio ni ugovorni organ a ni tuženi Ured. Ističe da nisu uzeti u obzir svi dokazi koje je dostavio u tački 12 do 15, te da se iz navedenih dokaza može vidjeti da je tužitelj postupio u skaldu sa spornom tačkom 11. tenderskog dokumenta Poziva se na odredbu člana 48. stav 2. Zakona, te ističe da je navedenom odredbom jasno propisano da u slučaju kad potvrda iz objektivnih razloga ne može dobiti od ugovorne strane vrijedi izjava privednog subjekta o uredno izvršenim ugovorima. Slijedom navedenog predlaže sudu da uvaži tužbu, poništi osporeno rješenje i predmet vrati tuženom na ponovno rješavanje i obaveže tuženog na naknadu ovog upravnog spora u ukupnom iznosu od 280,89 KM.

U odgovoru na tužbu tuženi je predložio da se tužba odbije kao neosnovana iz razloga iznesenih u osporenom rješenju. Zainteresirano lice je predložilo da se tužba odbije kao neosnovana.

Sud je ispitao zakonitost i pravilnost rješenja u granicama odredbe člana 35. Zakona o upravnim sporovima BiH („Službeni glasnik BiH" broj: 19/02. do 74/10), pa je odlučio kao u izreci presude iz sljedećih razloga:

Iz podataka spisa predmeta i obrazloženja pobijanog rješenja proizilazi da je pobijanim rješenjem odbijena kao neosnovana žalba tužitelja izjavljena na Odluku o izboru najpovoljnijeg ponuđača jer je tuženi ocijenio da tužitelj u svojoj ponudi nije ispunio uslov iz tačke 11. Tenderskog dokumenta odnosno nije dostavio potvrdu o uredno izvršenom. Slijedom navedenog, tuženi je donio odluku kao u dispozitivu, pozivajući na odredbe člana 104. i 111. Zakona o javnim nabavkama BiH.

Po ocjeni ovog upravnog vijeća, prigovorima iz tužbe dovedena je u pitanje zakonitost osporenog rješenja.

Odrebom člana 48. Zakona o javnim nabavkama BiH („Službeni glasnik BiH" broj: 39/14) *(Opći uslovi za tehničku i profesionalnu sposobnost)* propisano je da Ugovorni organ može, zavisno od vrste, količine ili obima, ili namjene predmeta nabavke, zahtijevati dokaze koji se odnose na tehničku i profesionalnu sposobnost. U stavu 2. navedenog člana propisano je da ako ugovorno tijelo zahtijeva dokaz o uredno provedenim ugovorima, taj se dokaz podnosi u obliku popisa provedenih ugovora uz potvrdu koju daje druga ugovorna stranka o njihovoj realizaciji. U slučaju da takvu potvrdu iz objektivnih razloga ne može dobiti od ugovorne stranke koja nije ugovorno tijelo, vrijedi izjava gospodarskog subjekta o uredno provedenim ugovorima uz predočavanje dokaza o učinjenim pokušajima da se takve potvrde.

U konkretnom slučaju, u skladu sa predhodno citiranim odredbama osnovano se tužbom ukazuje da je ostalo sporno pitanje neprihvatanja izjave tužitelja o uredno izvršenim ugovorima obzirom da iz spisa proizilazi da je tužitelj dostavio određene dokaze da u konkretnom iz objektivnih razloga nije mogao dostaviti tražene potvrde. Dakle, ovom vijeću nije sporna činjenica da u konkretnom slučaju tužitelj nije dostavio tražene potvrde. Međutim ostaje nejasno da li je u konkretnom slučaju bilo mjesta primjeni citirane odredbe člana 48. stav 2. odnosno da li se mogla prihvatiti izjava

tužitelja kao i dostavljeni dokazi. Samim tim, obrazloženje pobijanog rješenja ne sadrži valjane razloge koji su kao takvi propisani u odredbi člana 200. stav 2. Zakona o upravnom postupku BIH i to: kratko izlaganje zahtjeva stranaka, izvedene dokaze i utvrđeno činjenično stanje, razloge koji su bili odlučujući pri ocjeni dokaza, razloge zbog kojih nije uvažen koji od zahtjeva stranaka, razloge koji s obzirom na utvrđeno činjenično stanje upućuju na onakvo rješenje kako je dato u dispozitivu. Ovo iz razloga jer Ured za razmatranje žalbi BiH u konkretnom slučaju nije cijenio dostavljene dokaze na koje se tužitelj poziva, već samo navodi da se u predmetnim ugovorima nigdje ne navodi vrijednost izvršene usluge bez da je cijenio u smislu citirane odredbe člana 48. stav 2. dostavljene dokaze pa samim ti da li vrijedi izjava gospodarskog subjekta o uredno provedenim ugovorima uz predočavanje dokaza o učinjenim pokušajima da se takve potvrde.

Kako je tužba tužitelja uvažena to mu pripadaju i troškovi upravnog spora. Imajući u vidu da se radi o poništenju rješenja, tužiocu pripada pravo na naknadu troškova u neprocjenjivim predmetima prema AT FBiH ("Službene novine Federacije BiH", br. 22/04), prema Tarifnom broju 19. Troškovi se odnose na sastav tužbe u visini od 240,00 KM (80 bodova x 3,00 KM) plus PDV (40,80KM) i 100,00 KM naknade za taksu na tužbu u skladu sa Zakonom o sudskim taksama u postupku pred Sudom BiH ("Službeni glasnik BiH" ", Broj: 39/03).

Iz navedenih razloga ovaj sud je primjenom odredbi člana 34. stav 2. u vezi sa članom 37. stav 2. Zakona o upravnim sporovima BIH, donio odluku kao u dispozitivu.

ZAPISNIČAR
Slađana Anđelić

PREDSJEDNIK VIJEĆA
S U D I J A
Branimir Orašanin